

ἐπορεύοντο ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἴδωσι τὰς Εὐμερί-
δας τοῦ Αἰσχύλου, ὧν ἡ θέα καθίστα περιττὸν πᾶν ἄλλο
μέσον. Μέχρις οὖ ἀναστηθῆ τὸ κλασικὸν θέατρον, νομί-
ζομεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ὡς
ἀκολούθως: νὰ τοποθετῆται ἡ γυνὴ ἐπὶ θρανίου ἔμπροσθεν
παραπετάσματος, τοῦτου δὲ καταπίπτοντος ν' ἀποκαλύ-
πτεται αἰφνιδίως ἡ μορφή τοῦ φιλέλληνος Βολόφσκη.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

Οἱ τρεῖς ἐγγυηταὶ τῆς ἀληθείας τοῦ κατωτέρω ἀνεκδό-
του εἶναι πάντες μεγαλόσχημοι, κατὰ τε τὴν κοινωνικὴν
θέσιν, τὴν μάθησιν καὶ τὴν εὐσέβειαν, ὃ δὲ « Ἀσμοδαῖος »
διηγούμενος αὐτὸ, πλύνει τὰς χεῖράς του, ὡς ὁ Πλάτων.

Ἐν Σύρῳ εὐρίσκειται πρὸ ἐτῶν ἀποκατεστημένος καλὸς
τις γέρον ὁμογενῆς, ἀλλ' ὁμογενῆς κατὰ τὴν καλὴν τῆς
λέξεως σημασίαν, τέκνον δηλ. τῆς εὐάνδρου Ἡπειροῦ καὶ
οὐχὶ τοῦ Χαβιαροχάνου. Ὁ ἀγαθὸς πρεσβύτης, ὀνόματι
Βαβαγιώτης, οὔτε τέκνα οὔτε συγγενεῖς οὔτε γεροντικὰς
ἀδυναμίας ἔχων, ἀφιέρωσε σύμπασαν τὴν περιουσίαν του
εἰς ἀνίδρυσιν ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Πλούσιος ὢν ζῆ
ὡς πέντης, ἵνα αὐξήσῃ ὅσα προτίθεται ν' ἀφήσῃ εἰς τοὺς
πένητας. Ταῦτα πληροφορηθεὶς ἕτερος ἐν Ἀθήναις ὁμογε-
νῆς, ἀλλ' οὗτος ἐκ τῶν συνήθων, ἐμηχανεύθη νὰ στήσῃ
εἰς τὴν διαθήκην τοῦ Ἡπειρώτου τὴν ἀκόλουθον παγίδα:
Ἐλαβε φύλλον χάρτου καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν γέροντα κο-
λακευτικὴν ἐπιστολὴν ὀνομάζων αὐτὸν « Φίλιππε Θεῖε »,
ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι οὗτος θέλει ἀποκριθῆ εἰς τὸν φίλτατον
ἀνεψιόν, καὶ δοθῆ οὕτω μετέπειτα ἀφορμὴ εἰς τὴν ἐπιτη-
δειότητα τῶν δικηγόρων. Ἀλλ' ὁ ἔξυπνος γέρον, πληροφο-
ρηθεὶς ὅτι ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἀνεψιοί, ἀντὶ συγγενικῆς ἀ-
παντήσεως ἔτρεξε νὰ καταστήσῃ τὴν διαθήκην του ἔτι
στερεωτέραν, ἵνα μὴ πέσῃ εἰς παγίδα τινὰ λέοντων.

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΟΣ

Εἶναι ἡμέραι κόμων καὶ μεταμφιέσεων. Ὁ Ἀσμοδαῖος,
ἀκολουθῶν τὸν κοινὸν κανόνα, μετεμφιέσθη καὶ εἰσῆλθε
παντοῦ. Τί εἶδε καὶ τί ἤκουσε δὲν δύναται νὰ διηγηθῆ λε-
πτομερῶς, διότι θὰ κάμῃ ἐχθρούς. Ἐκράτησεν ὅμως ἡμε-
ρολόγιον, τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύσῃ ποτέ. Σήμερον ἀπο-
σπᾶ σημειώσεις τινὰς ἀκόμους καὶ ἀθώας, ἃς παρακαλεῖ
τοὺς ἀναγνώστας νὰ μὴ παρεξηγήσωσι.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ Μ. — Βιβλία ἐπὶ
βιβλίων Γερμανικὰ καὶ Γαλλικὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν ὁ καθη-
γητῆς μεταφράζων, ἔχων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ λεξικά. Ὁ
σοφὸς ἀνὴρ φορεῖ χιτῶνα, ἔχει γένειον καὶ κόμην ἀτημέ-
λητον, μελανὸς, ἄπλυτος... εἶναι τέλος σοφός. Δανείζε-
ται ξένην σοφίαν, συρράπτει, συγγράφει, ἐκδίδει βιβλία περὶ
Ὁμήρου καὶ περὶ Πλάτωνος, ὃ κόσμος τὰ νομίζει ἰδικὰ
του, ἀλλ' ὁ « Ἀσμοδαῖος » τὸν εἶδε πόθεν τὰ εἰδανείσθη.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ῥήτορος Π. — Εἶναι ῥήτωρ κηδειῶν,
ἐκκλησιαστικῶν λόγων, δημοτικῶν τελετῶν. Ὁ κόσμος
θαυμάζει πῶς ἐκ τοῦ προχείρου κατασκευάζει λόγους (πλη-
ρωνομένους καὶ τότε), ἀλλ' ὁ « Ἀσμοδαῖος » ἀνακαλύπτει
ἐν τῷ σῦρτῃ τῆς τραπέζης του χειρόγραφα λόγων νεκρῶν
περὶ ἀξιοτίμων ἀνδρῶν ζώντων ἔτι, καὶ ὀμιλιῶν περὶ
τελετῶν ἐν σχεδίῳ.

Ἐν τινὶ οἰκίᾳ. — Ἐξέρχονται μετεμφιεσμένοι.

ΚΥΡΙΑ Χ. — Τοὺς ἐγνωρίσατε;

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ. — Ναί· μοῦ λέγουν ὅτι ἦτο ἡ Κυρία
Ἀλλαϊζά.

ΚΥΡΙΑ Χ. — Οὐφ! μία πριμαδόνα ἔρχεται εἰς ἓνα σπῆ-
τι de bon ton. — Δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς δεχθῆτε.

Ὁ « Ἀσμοδαῖος » παρατηρεῖ ὅτι ἡ κυρία αὕτη de bon
ton... κτλ. κτλ.

* *

Ἐν τῇ οἰκίᾳ μέλλοντος ἀρχιερέως. — Τράπεζα ἐστρω-
μένη λουκουλικῶς. Οἶνος καὶ σαμπάνια ἐν ἀφθονίᾳ, γάλλ-
λος παραγεμιστός, συνδαιτυμόνες εὐθυμότατοι, καὶ
ὁ μέλλον ἀρχιερεὺς φημίζεται ὡς ἄνθρωπος θρησκος καὶ
εὐλαβής.

* *

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μεταφραστοῦ Μ. Π. — Ὑπηρετῆς-
Ἐφεραν αὐθέντη καὶ ἄλλην ὕλην ἀπὸ τοῦ κυρίου Ο.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ. — Στάσου νὰ βάλω τὸ ὄνομά μου καὶ
ἔπειτα πήγαινε εἰς τὸ Τυπογραφεῖον.

Ὁ κόσμος νομίζει ὅτι ἡ μετάφρασις εἶναι τοῦ Μ. Π.,
ἐνῶ ὁ Ἀσμοδαῖος ἔμαθεν ὅτι εἶναι τοῦ Ο.

BIBLIA NEOΦΑΝΗ

Περὶ μέσων προφυλακτικῶν κατὰ τῆς δυσπεψίας καὶ
τῶν ἐκ καταχρήσεως τῶν sandwich προερχομένων φλο-
γώσεων, ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Β.

Πραγματεία περὶ συμπεριφορᾶς καὶ χάριτος κινήματων,
ὑπὸ τῆς κυρίας... ἃ

Περὶ τῆς ἐπὶ ἐμφύχων ζωγραφικῆς, ὑπὸ τῆς κυρίας Ξ.
Grande fantaisie, un souvenir de carnaval, sur le
pardon de Ploërmel, τοῦ Professeur Caramela ὑπὸ Μ.

Περὶ πλουτολογίας, γεωργίας, βιομηχανίας, κτηνοτρο-
φίας καὶ ἰδίως περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δύναται τις ἐν βρα-
χυτάτῳ διαστήματι νὰ μεταβάλῃ τὰ ἔρπετά εἰς τετρά-
ποδα, ὑπὸ Σ.

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΣΑΛΤΣΩΝ ΔΑΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁδὸς Οἰκονόμου, ἀρ. 3000.

Ὁ ὑποφνεόμενος ἐκόμισα διὰ τοῦ ἐσχάτως καταπλεύ-
σαντος ἰταλικοῦ τῆς Τρινακρίας Σάλτσας Δαντικῆς ἐκ τοῦ
καταστήματος Γ. Ε. Ἀντωνιάδου καὶ Σ^α εἰς μεγάλας
ποιότητας καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

Οἱ προσερχόμενοι θέλουσιν μείνει εὐχαριστημένοι.

Ὁ πρᾶκτωρ τοῦ Γ. Ε. Ἀντωνιάδου καὶ Σ^α.
Γ. ΛΦΕΝΤΟΥΔΗΣ.